

gode Gange fire, og med denne fjerde Gang kan det vel saa nok være Slut hermed. (*Slengerik*: Det er jeg ikke sikker paa!) Det er jeg heller ikke, for saa vidt det ærede Medlem falder tilbage i de gamle Folder, men det skal han lade være med! Jeg vil dog udtale min Glæde over, at det ærede Medlem i sin Egenskab af Statsrevisor har fundet meget betydelige Overskridelser paa en radikal Ministers Budget, og jeg vil da sige, at naar det kan gaa saadan med det grønne Træ, hav saa lidt Medlidenhed med det tørre! Jeg skulde imidlertid ikke have opholdt mig ved dette, dersom ikke det ærede Medlem ved sin Afbrydelse havde gjort mig opmærksom paa sin Tilstedeværelse her.

Jeg vil til Afveksling ikke stille noget Krav om Understøttelser, men indskrænke mig til at give Anvisning paa nogle Besparelser. Vi har nylig vedtaget en ny Postlov, og medens Forholdet hidtil har været, at Postvæsenet har sorteret under Indenrigsministeriet, er det nu flyttet til Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette anser jeg for et væsentligt Godt, idet baade Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen nu sorterer under samme Minister. Tidligere var der ligefrem en Konkurrence om at faa udskilt Postbesørgelsen fra Jernbanerne for at faa oprettet nye Stilling i Postvæsenets Interesse, og det har jeg ment man skulde komme bort fra, i hvert Fald indskrænke det saa vidt muligt, thi Publikum ønsker, at det paa Jernbanestationerne kan blive betjent baade med Hensyn til Jernbanebilletter og med Hensyn til Post og Telegraf. Det er ikke i Publikums Interesse, at de paa et Sted skal søge de Forsendelser, der skal med Jernbanen, og saa løbe et andet Sted hen for at finde de Lokaler, hvor Postbesørgelsen sker. Det er kostbart at opføre nye Bygninger til Postvæsenet med alle de nødvendige deraf følgende Udgifter til Postmestre, Fuldmægtige, Postekspedienter og Assistenten o. s. v., det kan gøres meget billigere ved, at man beholder Jernbanestationerne som Postekspeditioner.

Det glæder mig at se, at Ministeren har nævnt en hel Del Steder, som han ikke ønsker skal blive til Postkontorer, men skal være Postekspeditioner, men Ministeren er dog gaaet ind paa, at forskellige Stationer skal rykke op til at blive Postkontorer, saa at der skal oprettes særlige Posthuse. Ovre paa Fyn er der den Mærkelighed, at i Glamsbjerg — jeg nævner Glamsbjerg, fordi det en Gang kommer til at høre til min Valgkreds — har man en

Postmester, men ikke en Postbygning. Postbesørgelsen sker ved Stationsforstanderen, og nu gaar man med til, at man fremdeles maa have Postekspeditionen, saa at der ikke bliver opført nogen ny Bygning. I Otterup derimod, som jeg ogsaa er interesseret i, fordi jeg som Formand for Bestyrelsen for den private Bane kender Forholdene der, skal der ansættes en ny Postmester, og Postbesørgelsen skal tages fra Stationsforstanderen til Trods for, at der ikke har været nogen som helst Klage fra Befolkningen, og at det tværtimod er Befolkningens Ønske, at den Ordning, der har været der i mange Aar, fremdeles maa vedvare. Man anser det for overflødig at bygge et nyt Postkontor og ansætte en Postmester der, da Stationsforstanderen upaaklageligt har bestyret sit Embede, og i Særdeleshed da man nu har givet ham en postuddannet Medhjælper. Hvis Ministeriet vil vedblive at holde en saadan Postmedhjælper til hans Tjeneste, vil der ikke være nogen som helst Anledning til at ansætte en ny Postmester eller bygge et Posthus med alle de deraf flydende Omkostninger. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at der ikke paa Jernbanestationen er Plads til Udvidelse til en Postmester, hvorimod der nok kan blive Plads til Udvidelse af Kontorerne, som er for smaa. Befolkningen vil nødigt have bygget et nyt Posthus, thi det kan ikke blive i Nærheden af Jernbanestationen, uden ved at man gaar til alt for store Bekostninger. Jeg synes derfor, det er naturligt, at man gaar bort fra disse stadige Oprykninger til egne Postkontorer, da det er i Publikums Interesse — det gentager jeg — at Post-, Jernbane- og Telegrafvæsenet besørges fra det samme Kontor, saa længe det paa nogen Maade er muligt der at overkomme Arbejdet.

Der er et Forhold mellem Postvæsenet og Privatbanerne, som jeg vil gøre Ministeren opmærksom paa, og det er, at Postvæsenet ansætter Privatbanernes Stationsforstandere som Postekspedienter uden at føre nogen som helst Forhandling med de vedkommende Jernbaners Bestyrelse derom. Vi aner ikke, hvad der fra Poststaten skrives til vore Funktionærer med Hensyn til deres Tjeneste i Postvæsenet. Jeg har endog oplevet, at man har spurgt dem om, hvad det var for Instruks, de havde, og at de har svaret: Det maa vi ikke fortælle til noget Menneske. Det er dog lige haardt nok, at vi, der styrer Banerne, og hvem de vedkommende Funktionærer tjener, ikke maa faa at vide,